

BOEK BESPREKING

Dr. F. Ackermann. Dentures et dentiers complets. Etude anatomique, physiologique, technique et pratique. Masson et Cie. Paris 1930. 538 p. p. 538 fig. Geb. 150 Fr.

Dit boek geeft volkomen al hetgeen de ondertitel belooft. Het is bovendien een prettig boek om te bestudeeren. In hoofdzaak geeft de schrijver de resultaten van *zijn* studie weer, zijn studie niet alleen van auteurs, maar ook als eigen onderzoek. Aan anderen gunt hij intusschen een ruime plaats. In een eerelijstje, onmiddellijk na het titelblad, noemt hij een 26-tal, van wier hulp hij dankbaar gewaagt. Onder hen vinden wij zijn landgenooten, de Zwitsers, met Amerikanen, Duitschers, Franschen, een Deen en een Hollander, Th. E. de Jonge Cohen.

Een homogeen geheel, een leerboek, vormt Ackermann's werk niet, maar dit heeft hij ook niet beloofd. Op meer dan één plaats laat hij het woord geheel aan den collega, wiens studie in zijn serie paste. Het geheel wint er door aan waarde.

Enkele aantekeningen, die allermint bedoelen afbreuk te doen aan de waarde van het werk, mogen hier een plaats vinden.

Dat den prothetist Ackermann de anatomie, in het bijzonder de morphologie der tanden heeft geïnteresseerd, is zeer begrijpelijk. Dat hij bij het weergeven van het resultaat zijner studie in een boek over de *volle* prothese den vorm der pulpakamer en der wortelkanalen bespreekt, en dan zelfs melktanden, variaties en anomalieën er bij haalt, lijkt ons een aanwijzing, dat hij zich toch niet altijd en overal voldoende losmaakte van zijn stof. Naast prijzenswaardige hoofdstukken van eigen hand, mogen vooral ook de bijdragen van Villain en de Darcissac worden genoemd; de beide Fransche antipoden, de eerste de ana-toom-statisticus, de tweede de functionalist. Toe te juichen valt het opnemen van beide extreme denkwijzen. Minder gelukkig achten wij, dat Ackermann, die ook de kunststandenvormen van Fehr, Schröder, Sears, Hall en Hildebrandt althans vermeldt, in een en ander geen aanleiding schijnt te heb-

ben gevonden, om met zich zelf tot klaarheid te komen over het dualisme bij Gysi, die zoowel rationeel de te gebruiken vormen uit de functie wil construeeren, als anatomische gegevens blijft nabootsen. Hij blijft Gysi's trouwe, bijna kritieklooze leerling. In het bijzonder blijkt dit uit zijn „étude élémentaire des centres instantanés de rotation”, dat o.i. eenvoudig „er naast” is en in lijnrechten strijd met het naief opgenomen volgende hoofdstukje van één pagina, geschreven door A. Treuthardt, „professeur de mathématique à Genève”. In een stekelig voorwoord ter inleiding van zijn „Zahnersatzkunde” in Scheffs handboek, dat wij helaas nog niet bespraken, toont Gysi zich zeer onaangenaam getroffen, omdat een criticus zijne figuren „Kindergartengeometrie” had genoemd. Volgens ons beste weten worden oplossingen van „le problème géométrique”, zooals Prof. Treuthardt deze geeft, in ieder geval niet op de bewaarschool gedoceerd.

Van de debet-post, die ons tot deze bespiegeling leidde, echter genoeg. Vermelden we nog, dat de uitvoering van het boek mijlenver boven de meeste Fransche publicaties op dit terrein uitsteekt, en maken wij de balans op, dan vertoont deze een zeer aanzienlijk actief.

Dit boek zij warm aanbevolen bij allen, die zich voor de prothese interesseeren. Zoo terloops kan men, evenals wij deden, zijn kennis van Fransche vakterminologie aanzienlijk uitbreiden.

B. R. BAKKER.

Julius Schnur. Beitrag zur Metalltragplattenkonstruktion der Zahnprothese. Berlin. Hermann Meusser 1930. 229 p.p. 215 fig. R. M. 26.—.

Dr. Med. Univ. Julius Schnur is tandarts in Vrsac, (Jugoslavië). Waar het precies ligt kon zelfs „Oosthoek” mij niet vertellen. Het komt mij voor, in alle bescheidenheid, dat het Vrsacsche Duitsch ietwat anders is, dan de taal die ik naarstig heb getracht te leeren. Bij het doorwerken van het boek gaf dit soms wat linguïstische moeilijkheden. Deze zijn echter van voorbijgaanden aard; men leert ze overwinnen en Schnur's werk waardeeren.

De schrijver geeft, na inleiding enz., een dertigtal zeer lezenswaardige bladzijden over „Bestimmungsangaben für Zahnprothesenkonstruktion”; dan een 130 pagina's over partieele en een 50 tal over volle prothese. Van de laatste beide afdeelingen lijkt

mij die over partieele prothese het best geslaagd. Inderdaad wettigt dit stuk op zichzelf reeds m.i. de aanschaffing van het boek voor ieder, die in niet te uitgebreide, maar volstrekt logische en duidelijke vorm kennis wil nemen van de stroomingen der laatste jaren op dit gebied. Het lijkt mij volstrekt overbodig enkele opmerkingen te plaatsen over betrekkelijk onbetekenend verschil van inzicht hier en daar tusschen schrijver en referent.

Deze kan ik beter trachten, direct aan des schrijvers adres te expediëren, misschien tot leering van beiden.

De plaatjes in dit boek flatteeren het als voorbeelden getoonde prothetische werk niet; als plaatjes doen ze zelfs onprettig aan, maar zij zijn uitermate duidelijk. De belangrijkste publicaties, zoowel de Europeesche als de Amerikaansche, zijn verwerkt en worden als „Nachweis” aan het slot opgegeven.

Schnur's bijdrage tot de studie der prothese, tot die der partieele in het bijzonder, beschouw ik als een belangrijke aanwinst onzer vakliteratuur.

B. R. BAKKER.